

Sygn. akt VIII C 494/21

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 lipca 2021 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi VIII Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Anna Bielecka-Gąszcz

Protokolant: sekr. sąd. Katarzyna Górniak

po rozpoznaniu w dniu 30 lipca 2021 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa D. Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w B.

przeciwko B. S.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt VIII C 494/21

UZASADNIENIE

W dniu 23 kwietnia 2021 roku powód D. Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w B., reprezentowany przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, wytoczył przeciwko pozwanej B. S. powództwo o zapłatę kwoty 9.671,75 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, ponadto wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód podniósł, że dochodzona pozwem wierzytelność wynika z braku zapłaty przez pozwaną kwoty z tytułu zawartej w dniu 17 marca 2016 roku z pierwotnym wierzycielem (...) Sp. z o.o. umowy pożyczki nr (...). Umowa ta została wypowiedziana przez pierwotnego wierzyciela z uwagi na naruszenie przez pozwanego jej postanowień w części dotyczącej warunków spłaty. Na mocy umowy cesji wierzytelności z dnia 30 czerwca 2017 roku pierwotny wierzyciel zbył przedmiotową wierzytelność na rzecz G. Windykacji (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty, który następnie umową przelewu wierzytelności z dnia 15 grudnia 2020 roku zbył ją na rzecz powoda. Na kwotę dochodzoną pozwem składają się: niespłacona należność główna 7.381,94 zł, odsetki umowne 1.877,62 zł oraz odsetki za opóźnienie w spełnieniu świadczenia 233,16 zł, opłaty za obsługę pożyczki 179,03 zł. **(pozew k. 2-3)**

Na rozprawie w dniu 30 lipca 2021 roku w imieniu powoda nikt się nie stawił, zawiadomienie doręczono prawidłowo. Pozwana nie stawiła się na termin rozprawy pomimo prawidłowego wezwania, nie żądała przeprowadzenia rozprawy pod jej nieobecność, nie złożyła również żadnych wyjaśnień, w tym odpowiedzi na pozew. **(wzmianka o wydaniu wyroku zaocznego k. 54, potwierdzenia odbioru k. 47, k. 52-53)**

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 15 grudnia 2020 roku powód D. Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w B. zawarł z G. Windykacji (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w likwidacji z siedzibą w B. umowę o przelew wierzytelności szczegółowo opisanych w załączniku nr 1 do umowy.

W wyciągu z elektronicznego załącznika do umowy przelewu wierzytelności z dnia 15 grudnia 2020 roku wskazano dane pozwanej jej imię i nazwisko, adres, nr PESEL, nr umowy oraz datę jej zawarcia i wypowiedzenia, nie wskazano wysokości zadłużenia pozwanej wynikającego z przedmiotowej umowy pożyczki. **(wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy przelewu wierzytelności k. 17, umowa przelewu wierzytelności k. 23-24, okoliczności bezsporne)**

W dniu 16 grudnia 2020 roku sporządzono skierowane do pozwanej zawiadomienie o cesji wierzytelności, zawierające informację, że wszelkie prawa i roszczenia wynikające z zobowiązań pieniężnych należących pierwotnie do (...) Sp. z o.o., których źródło stanowi umowa pożyczki nr (...), zostały przeniesione na rzecz powoda. W aktach sprawy brak jest dowodu doręczenia, czy choćby nadania przedmiotowego zawiadomienia dla pozwanej. **(kserokopia zawiadomienia k. 15-16, okoliczności bezsporne)**

W dniu 20 kwietnia 2021 roku powód sporządził wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego, w treści którego oświadczył, że w dniu 30 czerwca 2017 roku (...) Sp. z o.o. zbył na rzecz G. Windykacji (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty wierzytelność wobec dłużnika B. S., oraz że w dniu 15 grudnia 2020 roku nabywca tej wierzytelności zbył ją na rzecz powoda. W wyciągu wskazano ponadto, że wysokość zobowiązania dłużnika wynosi łącznie 9.671,75 zł. **(wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego k. 4, okoliczności bezsporne)**

Do dnia wyrokowania pozwana nie uregulowała zadłużenia dochodzonego przedmiotowym powództwem. **(okoliczność bezsporna)**

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił jako bezsporny bądź na podstawie znajdujących się w aktach sprawy dowodów z dokumentów.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo nie było zasadne i nie zasługiwało na uwzględnienie, wobec niewykazania legitymacji czynnej powoda.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że powód D. Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w ogóle nie wykazał, że przysługuje mu wierzytelność w stosunku do pozwanej B. S., wynikająca z zawartej przez pozwaną z pierwotnym wierzycielem (...) Sp. z o.o. w dniu 17 marca 2016 roku umowy pożyczki nr (...), a także, że przysługuje mu wierzytelność w wysokości dochodzonej przedmiotowym powództwem. Powód nie wykazał swojej legitymacji czynnej do występowania w przedmiotowym procesie, ponieważ nie udowodnił, że wierzytelność nabyta od cedenta – określona jako przysługująca „wobec dłużnika” B. S. i jako wynikająca z opisanej umowy pożyczki – została przez niego skutecznie nabyta. Powód nie udowodnił, że skutecznie nabył wierzytelność względem pozwanej od G. Windykacji (...), wobec niewykazania – poprzez złożenie stosownej umowy cesji – że podmiot ten wcześniej nabył wierzytelność od pierwotnego wierzyciela (...) Sp. z o.o. Zawodowy pełnomocnik powoda nie złożył do akt wszystkich, kolejnych umów cesji, które potwierdzałyby fakt nabycia wierzytelności dochodzonej przedmiotowym powództwem przez kolejnych cesjonariuszy i ostatecznie, które wykazywałyby fakt nabycia praw do niej przez powoda.

Legitymacji czynnej powoda w żaden sposób nie dowodzi przy tym załączona do akt sprawy umowa cesji z dnia 15 grudnia 2020 roku. Wprawdzie w złożonym wraz z tą umową wyciągu z elektronicznego załącznika do umowy sprzedaży wierzytelności, wskazane są dane pozwanej (pesel, imię, nazwisko, adres) oraz nr umowy pożyczki data jej zawarcia i wypowiedzenia, nie wskazując wysokości zobowiązania, jednakże wyraźnie zaznaczyć należy, że tego rodzaju dokumenty nie mogły stanowić dowodu na fakt nabycia przez powoda wierzytelności względem pozwanej,

wobec braku dowodów na to, że cedent, tj. G. Windykacji (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty skutecznie sam nabył przedmiotową wierzytelność.

Legitymacji procesowej czynnej powoda nie dowodzi również załączony do pozwu wyciąg z ksiąg funduszu sekurytyzacyjnego, nie ma on bowiem mocy prawnej dokumentu urzędowego, zatem nie stanowi dowodu tego, co zostało w nim zaświadczone i nie korzysta ze szczególnych uprawnień procesowych, co do jego mocy dowodowej w procesie przeciwko konsumentowi, jak w przedmiotowej sprawie. Powyższe przesądził Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 11 lipca 2011 roku, wydanym w sprawie o sygn. akt P 1/10 (Dz.U. 2011, Nr 152, poz. 900). Tym samym jest to wyłącznie dokument prywatny, który sam w sobie nie dowodzi istnienia wierzytelności względem pozwanej, ani faktu jej nabycia przez powoda. Jednocześnie przypomnienia wymaga, że treść oświadczenia zawartego w dokumencie prywatnym nie jest objęta domniemaniem zgodności z prawdą zawartych w nim twierdzeń. Zatem dokument prywatny nie jest dowodem rzeczywistego stanu rzeczy (por. wyrok SN z dnia 25 września 1985 r., IV PR 200/85, OSNC 1986, nr 5, poz. 84).

Nabycia wierzytelności dochodzonej przedmiotowym powództwem nie dowodzi również, co jest zresztą oczywiste, złożona do akt kserokopia zawiadomienia z dnia 16 grudnia 2020 roku, która podobnie jak wyciąg z ksiąg funduszu może zostać potraktowana wyłącznie w kategoriach dokumentu prywatnego, którego moc dowodowa ogranicza się do wykazania, że osoba, która pod takim dokumentem się podpisała, złożyła oświadczenie objęte jego treścią. Jedynie na marginesie zauważyć należy, że w aktach sprawy brak jest dowodu, nie tylko doręczenia wskazanego zawiadomienia stronie pozwanej, ale choćby dowodu jego wysłania (nadania).

Reasumując Sąd doszedł do przekonania, że omówione wyżej dokumenty w żaden sposób nie dowodzą faktu dokonania pomiędzy poszczególnymi podmiotami cesji wierzytelności, przy czym zauważyć należy, że zawiadomienie o cesji wierzytelności jest jedynie kserokopią niepoświadczoną za zgodność z oryginałem, z kolei wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy cesji stanowi wyłącznie wydruk komputerowy, który przy tym nie został podpisany, nie wiadomo również kto jest jego autorem (skoro umowa cesji została zawarta przez dwie strony, wyciąg z załącznika do tejże umowy winien być sygnowany ich podpisami), a zatem zakwalifikowanie ich w kategoriach dokumentu prywatnego jest mocno wątpliwe.

Podkreślić należy, że wykazanie legitymacji czynnej jest podstawową powinnością procesową każdego podmiotu inicjującego proces. W przedmiotowej sprawie powód będąc podmiotem, którego istotną działalnością jest skupowanie wierzytelności pieniężnych na masową skalę, z uwagi na zakres prowadzonej działalności winien w sposób szczególny i niewątpliwy wykazać, że nabył ze skutkiem prawnym tę konkretną, określoną wierzytelność wobec wskazanej osoby.

Nie budzi wątpliwości, że w niniejszej sprawie to powód powinien przedstawić dowód istnienia wierzytelności w dochodzonej wysokości – dowód, że stroną pozwaną obciąża określone zadłużenie z tytułu zawartej z pierwotnym wierzycielem umowy pożyczki, jak i dowód skutecznego nabycia takiej wierzytelności. Powód nie udowodnił powyższego twierdzenia a to, zgodnie z treścią przepisu art. 6 k.c., na nim ciążył obowiązek udowodnienia powyższego stanu rzeczy, jako że z faktu tego wywodził skutki prawne. Reguła ta znajduje również swój procesowy odpowiednik w treści art. 232 k.p.c., w świetle którego to strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Oznacza to, że obecnie Sąd nie jest odpowiedzialny za wynik postępowania dowodowego, a ryzyko nieudowodnienia podstawy faktycznej żądania ponosi powód. Sąd orzekający w przedmiotowej sprawie w pełni podziela stanowisko Sądu Najwyższego, wyrażone w wyroku z dnia 17 grudnia 1996 roku (I CKU 45/96, OSNC 1997/6-7/76), że rzeczą sądu nie jest zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie ani też sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, w szczególności jeżeli strona jest reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika (art. 232 k.p.c.). Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.).

W przedmiotowej sprawie to właśnie powód winien udowodnić, że pozwaną obciąża nieuregulowane zadłużenie wynikające z zawartej z (...) Sp. z o.o. umowy pożyczki i że wierzytelność tę skutecznie nabył. Powód nie udowodnił faktu nabycia wierzytelności, będącej przedmiotem przelewu, zatem brak jest podstaw do przyjęcia, że pozwana jest dłużnikiem powoda. Podkreślić przy tym należy, że powód nie załączając do pozwu dowodów potwierdzających legitymację procesową czynną, pozbawił się możliwości wykazania prawdziwości swoich twierdzeń.

Z opisanych powyżej przyczyn uznać należy, że powód nie udowodnił, że pozwana ma obowiązek zapłaty na jego rzecz, jako cesjonariusza, kwoty dochodzonej pozwem i w konsekwencji powództwo zasługiwało na oddalenie.

W przedmiotowej sprawie Sąd wydał wyrok zaoczny, z uwagi na spełnienie przesłanek z art. 339 § 1 i 2 k.p.c. Oczywiście, wydanie wyroku zaocznego nie przesądzało o uwzględnieniu powództwa. Zgodnie z utrwalonym orzecnictwem Sądu Najwyższego, przewidziane w art. 339 § 2 k.p.c. domniemanie prawdziwości twierdzeń powoda dotyczy wyłącznie strony faktycznej wyroku i nie obowiązuje w zakresie prawa materialnego. Domniemanie to zastępuje jedynie postępowanie dowodowe i to tylko wówczas, gdy twierdzenia powoda nie budzą uzasadnionych wątpliwości (por. uzasadnienie SN z dnia 18 lutego 1972 roku, III CRN 539/71, OSNCP 1972/7-8/150). W przedmiotowej sprawie twierdzenia faktyczne powoda budziły jednak uzasadnione wątpliwości Sądu ze względów przytoczonych powyżej.

Mając na uwadze powyższe rozważania, Sąd wydając w sprawie wyrok zaoczny oddalił powództwo w całości.